ממרת הש"ם

דבטרום (דף מנ) ותימה הוא לומר שכינהו בלשון גנאי, מבי נ פוש"פ אית פיי אלא על שם מקומו נקרא כן מ"ר: ידך ימיט איקרי ומדכחיב א פשף ו:

עין משממ גר מצות

(ברלבית מת) ויחמוך יד אביו לא קביא מידי "כיון שכבר פירש יד קצו נדפיי שם סלכה מנים שם נים בים

סעיף אם: [וע"ע פום' עיחכין כ: ד'ס כין לרככן

קצו ה מיי פיים מכלי ניכורים כלכם יו סמג משין קמד פוש"ם יד פרי שם ספיף יג:

מין מג'ל פי' כן פק'נ (מין מג'ל פי' כן פק'נ 6011 · 1160 7610

/CU/]

אי טיט 11 פי נאטים 5 CH 14 76 [1] EF

ימיט ונראה דר' יוסי נמי אההוא קא הקמיך ומשום הכי לא מייםי מידו הימנית דמטרע · מ"ר": כתיכה בימין אף קשירה בימין בסמוך אמרי דאיטר מכיח חפילין בימיט שהיא שמאלי וכשחת אדם הסיחב בימיט ושאר רוב מעשיו בשמאלי יש להסחסק

באיזה מהן יכן מניח תפילין ושמא ים לדמותו כשולם בשתי ידיו יגן - מ"ר אין ט זרוע פכור מן התפילין מחרים חומרים ידכה סי מר מתר מרח ומר אמר מרח ולא פלני דו מ"ר: כן בוררו פרם בקונמרם ברח"ן וקיבורם מח

לשון קבולה בשר כמו (ב"ב דף ם-) קיבורא דאסיני ואורית דהוא גובה הכשר מו) שכורוע שכין כית השתי למרפק שקורין קודא מו) (ואור"ת) לא ניק מיו כדברי המפרשים גובה בשר שבחותו עלם שבין היד למרפק דהא משמע בכל דוכחי דמטת תפילין בורוע כדאמריכן לקמן (דף מג:) חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה במנוח חפיליו ברחשיהן וכורועומיהן ובפי בתרח דעירובין (דף נה:) וקושר בורועו במקום חפילין ואמריכן כמי אין לי זרוע פכור מן החפילין וחומו עלם שכין יד לקודה חיט קרוי זרוע הלה קנה כדתנן במס' חהנות (פ"ם מ"ה) דקחשיב רמ"ח איברים ל' בפיסח יד [ו' בכל האבע] שנים בקנה שנים וץ במרפק אחד בזרוע וד' בכתף ומשמע

בהדיח דהמת דסמוך לכתף מת זרוע

שימה מקובצת

ל) ר' יוסי חחרום ובחום' חיצונית נרים חחרם על שם מקום כמו עיר חדרם (יטעים יוסי האותם. גן מידכתי בח"י יד כחה א"ל ר"א לרב אשי האימא יד שבכה א"ל: ד] ר" יומי במקחת (ליש: 1) מת ילמינן ליש: 1) מת מוחה: 1) הנחת חיי על קיבורה ימין: ת) חיבת בחה נמחק: ח) חיבת בחה נמחק

אולינן בתר כתיבה תואיל הכחיב וקשרתם בן ידיו ולא כתב כן בעל התרומות:יד] פליבי קבוצה רשים ר' יוםי ד) ספורם · חוטתו משוקע כראמרי בככורות (דף ש:) חרום זה שחומתו משוקע: מלינו ימין שנקרם יד - ולח הן ילפיכן מהכח: פס ו) (פוווס) כסיכס כיפין · כשטחבין המווה בימין דרוב בני אַרס בוחבין בימין אף קשירה נמי עבר קשר בימין ומרקשר בימין מכלל הנחה בשמחל דחי הנחה זן על ימין חורה אור

רבי יוםי או לדיורם אומר מצינו ימין שנקרא ידן שוב איט יכול לקושרה בימין: מידכם בסי מדכחיב "בה" ח) כהה משמע במשי שנאכד "וירא יוכף כי ישית אביו יד יכונו לשן נקינה שמע מינה נשמחל קחמר מת האובד יד יכיני איקרי ד' סרוכא לא איקרי ד' כהה שמיח בלח כמ: כמנמי החיכה יניים אומר אינו צריך הרי הוא אומר "וקשרתם וכתבתם כה כתיבה בימין אף קשירה בימין וכיון רקשירה בימין הנחה בשמאל היא וכ" יוסי זו החודם הנחה רבשמאל מנא ליה: נפקא ליה מחיכא דנפקא ליה' לד' נהן, בב אש אמר מדכה יוכחים בה" כהה א"ל ר אבא לרב אשי ואימא ידך שבכח:א"ל מי כתיב בח"ח,כתנאי דכה בה" זו שמאלו ארים אומים עדי לדבות את הנידם תניא ארך או לרודוע פסר כן התפילו אחים אוכר דכה לרבות את הגידם ת'ר "אפר בניח הפילין בימינו שהוא שמאלון והתניא בעות בשבאלו שהוא שבאלו של כל ארם אכר אביי כי תניא ההיא יבשולם בשתי ידיו. תנא *דבי מנשה תל ידד זו קבורה בין עיניד זו קרקה הצאיאמרי רבי רבי ינאי מקום ישמחו של חינוק רופס בעא מיניה פלימו מרבי מי שיש לו שני ראשים באיוה מהן מניח תפילין א"ל או קום גלי או קבל עלך שמתא אדהכי אתא ההוא גברא א"ל איתיליד לי ינוקא דאית ליה חרי רישי במה בעינן למיתבלכהן אתא ההוא סבאתנא ליה

חייב ליתן לו י סלעים, איני והתני לרמי בר ים) ופוחי מכן קדם נפוד חלים המינות באוברון שנאכר "פרה חפרה את בכורן היה לי וכטר מעלה הה הה יה): "האדם שימע אני אפילו נפרף בתוך לייתילו

שבין הכחף למרפק ומרפק הוא קודא כדמשמע במסכח ערכין (דף ים:) בפ' האומר משקלי דקחני מכנים ביד עד האניל וברגל עד

ותר זיק הארכובה "קרי לאליל מרפק במחני וכחיב נמי "של כל אצילי ידי ומחרנם מרפיקי ידי ומשמע דמרפק ביד כנגד ארטבה ברגל וגם [ישקאל 2] [ססמרין סב.] בכל דוכחי משמע דאציל הוא קודא ולא כפירוש הקונטרס דפירש "גבי אוב וידעוני איישיל וכמסכת סופרים (פ"ג) תניא לא ישים שני אליליו של הספר וזהו הקודא שדרך להשען שליו טוד אמרי בפ"ב דובחים (דף יפי) ולא יתגרו ביוט שאין חוגרין במקום שמישין ולא למטה ממחניהן ולא למעלה מאציליהן אלא כעד אצילי ידיהן והייט כעד הקודא ששם דרך למגור ולא כעד איישיל דאדרבה שם מקום זיעה יותר אמרים מדי גרי זיק ובפרק המפלח (מדם דף ל:) "דאמרינן גבי ולד במעי אמו ושני אציליו על ברכיו ומהא דכמיב בירמיה (נח) שים נא בליי הסחבות החת אני ידיך לא קשיא מידי "ולפי שהיה איתו בתבלים בידיו ומשים מחת הקודא בטיי הסתבים שלא יזיקו לו והא דתגן גבי שבת" המוליא (וב ושם) בפיו ובמרפיקו אפשר שיתן אדם גרוגרה כעד אותו פרק של קודא מבפנים וספף ידו על כחיפו שלא חפול הגרוגרה ויוליאנה והא דתנן בפ' ד' מיתוח (סנהדרון דף סדי) בעל אוב זה פיתום המדבר בשחו ובגמי הניא בעל אוב זה המדבר בין הפרקים ובין אצילי ידיו משמע דאציל הוא בים השחי לריך לומר דמאי דשייר במחני' פירש בברייהא וכמו שהוסיפו בין הפרקים היט פירקי אצכעות כך הוסיפו אצילי ידיו שהוא מרפק קודת כלפ"ו כדפרישית ומדקדק ר"ח מההיא דטרכין (דף ים:) דמשמע החם דמדתורייהא ידך זו קיבורת אכל בנדרים הלך אחר לשון כני אדם זעד מרפיקו הוא דמיקריא יד משום דקיבורת לא היי בכלל ועוד מדאמרים בשמעתין שחהא שימה כעד הלב בעו המם משיחם פי הגן חור נכון כני חום עד מרפיקן היח דמיקרים זד משום דקיבורת מחהי בכנו ושוד מדחמרים בשמעתין שחהו שימה כעוד הגב נמדבו הגום "רם יו והייט כנגד הדרים כדחמרינן במועד קטן (דף כו:) הספד על הגב כדכתיב על שרים בעפרים ומהחית דערכין קשה לדברי המפרשים בפ' שי שי שיחנין הף ג כל הכשר (חלין דף קו:) לחלין עד הפרק הוא פרק שלישי של האלבעות עד חיבורן לפיסת ידים ולתרומה כל היד ולקידוש ידים ורגלים עד פינ פופי "רם מוך להייט קודא והכי איחת בספר הואיר ולא יחכן כדמוכת ההיא דערכין (דף ימ:) דקודא הייט שישרא דנדרים עוד ראיה מדקנו בפ'י נובק:
הרוע (חלין דף קלדי) איזהו נשמה החיד ונח יחכן כדמוכח ההיח דערכין (דף ימ:) דקודה הייט שישורה דנדרים עוד רחיה מדחנן בפ'
מן פסרק "דק "הפרק של הארכובה מד בוקא דאסמה "מד הירך דהייט שני עלמות בעלם האמלעי ועלם של קולית ר' יהודה אומר מן הפרק של
דסיים כל סירן וסוי שני "הפרק של הארכובה מד בוקא דאסמה "מר הייט שני עלמות בעלם האמלעי ועלם של קולית ר' יהודה אומר מן הפרק של
פושח שלם האמלעי דק הארכובה מד סובך של רגל והוא עלם האמלעי המחובר לקולית ולאימו שרה הרי סיבר של הייל דר חורים שר הריים של ומי של הארסבה עד סובך של רגל והוא עלם האמלעי המחובר לקולית ולאימו פרק קרי סובך של רגל כך פירש שם בקונסרם ומיהו אין ראיה מזרוע דבהמה לורוע דאדם דהא שוק דאדם נמי לא הוי כשוק דבהמות דתנן באהלות ב' בשוק ממשה בארטבה וא' בירך אלמא קרי שוק דש דיש מלם הממובר לרגל ויחכן לר' יהודה נמי הייט שוק דבהמה "ויש מפרשים דסובך של רגל דקאמר ר' יהודה הייט פרק הסמוך לרגל דהייע איסמירא קביל"א בלמ"ו וכן משמע בחוספהא דמסכח ידים דקחני שיעור שבקידוש ידים עד הפרק וברגלים עד הפובך והייע עד הפרק דקאמר במסכח ערכין ובירושלמי דמטח חלילה נמי מוכיח כן דקאמר גבי חלילה כיני מחגי' בקשור מן הארטבה ולמטה כשירה אבל מן הארטובה ולמעלה פכולה ופריך והכחיב (שמות ל) ורחלו בני אהרן את ידיהם ואת רגליהם וחגן עלה ביד עד הפרק וברגל עד

דק מים המכך והיכי אמר כך שנייה דכחיב (דברים כה) מעל רגלו מעחה אפילו מן הארטבה ולמעלה חהא כשירה שנייה (היא) דכחיב מעל רגלו ונת מענ דמענ רגע משמע דקרי פובך לפרק הסמוך לרגלי מ"ר":

מון היה מענ דמענ רגע משמע דקרי פובך לפרק הסמוך לרגלי מ"ר":

מון היה הפיקו המין למלח כדמים למלח כדמים לקמן מקום הראי לממח בעני א' ואחריע בעירובין (דף זה:) מקים הראי השיבוף שנאדי יש בראש שראי להניח שם שני תפילין מ"ר: או קום גלים" בעולם הזה ליכל אבל יש במרכן אסחדה הוליא מחמת היא ג'יא שיבוף שנאדי יש בראש שראי להניח שם שני תפילים למלח המלך ושא אשה והוליד בנים כיולא עו בעי ראשים וכיולא באשו בראש אחד וכשבאי לחלים על שני מלקים ובא לרון לפני שלמה יח) מ"ר: לצורבים לובי אפי החיים של שני חלקים ובא לרון לפני שלמה יח) מ"ר: לצורבים לובי החיי ביור א יחם בחוד א יחם בתונטרם נחרם נהרי והיור א החיים בתונטרם בחוד א יחם בתונטרם בתונטרם

בנכסי חביהם מי שים נו שפי רחשים שחג שני הגיף ונחד נוין נשני שנושי יש ישו בשוב יידי החד בחיף מחד שמים בחר בחי ב בקונסרם נטרף נהרג יש! וקשה לר"ם דממתפי הוה ליה לחקשוי דחנן בבסרות (דף מפי) מת הבן בתוך לי יום החב שמון מחד קמ"ל מחני היא והחבחם אי לא יושד קשה דבפ"ק דבבא קמא (דף יש:) דאמר שולא א"ר אלשור בסר שנטרף בתוך לי יום אין פודין אותו מאי קמ"ל מחני היא יידי יול או נחב ומיבו

ינציכת משמע האלטי באמר לרבות <u>את הגירת שמנית בימינו הכן אמרי" בתר</u>יא () במכילתא רפליני: מון שבוריע שרוא למעלת מן המרוץ שקורין קרה אבל אי אמשר למכר שתרא במק המרוץ דוא משמע כו<u>י תרוע ותנים שציו מרוץ לשו</u>ר כרותן במ"ק דואלת כי רותי אחררת: מן חיבה ואר"ח. במדק: יון בשלמת (מיתי מצמות) מן המרק של הארכובה עך במק ראם ממרה: 'יון שלמת בתבמות הדרויה מה מכת אחרים והתאשים שבו הירותיים על ראש השני מומת צעי בדי מל עם שיש לו שני האלה מה לשתי הרא אחר: 'יון וקשה לדית הרא מה לדית הרא דהל"ל נחרב בהריא ולמת שינת את לשוב לומר במרך ועוד דמת ענין זה למי שליש לו שני ראשים יותם אחררה:

סנא דיליף שמאל מידכה כרב אשי ואיכא דלא יליף: לרכום שם סגידם -שחין ט יד פן דירכה דמשמע יד רטנה 6. 2015 (1 4 18.38)
6. 2015 (1 4 18.38)
6. 4015 (2 4 18.38) ומקולקלת: אין לו זרוע · שמאל : (מ) ימין של אמר הויא שמאל לדידיה הואיל ורוב כתו בשמאנו: בשולם בשפי ידיו - ששחיהן שוות לו -בכח דכיון דאף בימין נמי שולם הלכך לל יובח אין אוס נה אן -שאפלל אין אי מניחה בשמאלו לפי שהיא שמאל לכל י אול לה אן יאפיר לה ולמי הדרוין: סיכם אקרקור לה אולן וארלה אול האולים לה אול האולים לה אולים אולים לה אולים אולי ואפ"ג דלדידיה הויא יוכימין: הוא ואים ליה חרי רישי וחשיב כחרין ואט"ג דיולדם האומים לא יהיב אלא ה' סלפים כדאמרינן בפ' יש בסר לנחלה (נכורות מחי) אפ"ה החם הוא (מ) רש"י דים חין לו צרום שמפל ספ"ד ופת"כ משום דחי אפשר לנמנם אבל הכא מים כימים ימין של חד הוא ואפשר ללמלם שילאו כאחד והוי שניהם פטר רחם: שומע אני אפי׳ נערף יהרג בתוך ל' יום נמי חייב דחף פל גב דכחיב (במדבר יח) "ופדויו מכן חדש חפדה" אפ"ה

הנחת הביח

גליון השים

(ופיי פוד שכח לכי דים כמרסקו וכו' ומס שליינחי שם פל כגליון]